

GAZETA LWOWSKA.

Z dodatkami kosztuje w prenumeracie: Bez poczty: kwartalnie 4 zł.; miesięcznie 1 zł. 40 centów. Z pocztą kwartalnie 5 zł. miesięcznie 1 zł. 75 centów waluty austr. — Inscrycja w półkolumnie, drukiem garmont, 7 centów od wiersza. — Reklamacye są wolne od opłaty pocztowej.

PRZEGLĄD.

Monarchya austriacka. — Ameryka. — Anglia. — Francya. — Belgia. — Szwajcarya. — Włochy. — Niemce. — Rosya. — Turcya. — Afryka. — Doniesienia z ostatniej poczty. — Wiadomości handlowe. — Kronika.

Monarchya Austriacka.

Rzecz urzędowa.

C. k. wyższy sąd krajowy we Lwowie podaje niniejszem do wiadomości, że Dr. *Filip Fruchtmann*, mianowany dekretem wysokiego c. k. ministerium sprawiedliwości *advokatem* w obrębie lwowskiego c. k. wyższego sądu krajowego z siedzibą urzędową w *Stryju*, złożył dnia dzisiejszego w tutejszym wyższym sądzie krajowym przepisana przysięgę i wpisany został do listy obrońców w sprawach karnych. Lwów, 6. lutego 1861.

Gmina Babuchów w obwodzie brzeżańskim obowiązana się na założenie parafialnej szkoły w Babuchowie wystawiony już budynek szkolny obejmujący także pomieszkanie dla nauczyciela, zaopatrzyć w potrzebne porządki szkolne, utrzymywać je równie jak budynek zawsze w dobrym stanie, przystawiać własnym kosztem potrzebne na opalanie szkoły drzewo, a nakoniec starać się o utrzymanie ochędóstwa w szkole.

Na uposażenie każdego nauczyciela przeznaczyła gmina płacić rocznie 100 zł. w. a. w gotówce, a w ziarnie dodawać rocznie dwadzieścia n. a. meców zboża, mianowicie: 16 n. a. meców żyta i 4 n. a. meców pszenicy. Oprócz tego odstępuje rzeczona gmina każdemu nauczycielowi do użytku położony przy szkole grunt ogrodowy objętości 500 sążni kwadratowych.

Udowodnią temi ofiarami troskliwość o rozszerzenie nauki między wiejskim ludem podaje c. k. galicyjskie Namiestnictwo z wyrazem uznania do wiadomości powszechnej.

Sprawy krajowe.

(Stan zdrowia we Lwowie.)

Lwów, 19. lutego. Podczas gdy liczba chorych w miesiącu styczniu b. r. jeszcze znacznie się powiększyła, postrzeżono co do chorób w porównaniu z wypadkami poprzedzającego miesiąca tylko tę różnicę, że w miesiącu styczniu obok katarowych afekcyi pojawiły się także reumatyczne słabości. — Obok częstych i mocnych katarowych i katarowo-reumatycznych słabości wydarzały się także liczne zapalenia płuc i błony piersiowej; słabości gorączkowe i tyfus zdarzały się tylko pojedynczo; częścią zaś pojawiła się febra zimna, nakoniec bardzo się wzmogły w tym miesiącu cierpienia chroniczne, mianowicie tuberkuly i puchlina wodna, które często śmierć przyspieszały.

Do tutejszego powszechnego szpitala przyjęto w nadmienionym miesiącu 516 chorych — o 90 więcej, niż w miesiącu grudniu z. r., a było w kuracyi w ogóle 1141 chorych — o 232 więcej, niż w miesiącu styczniu 1860 — z tych wyzdrowiało 283, wypuszczono nieuleczonych 32, umarło 47, a 679 pozostało z początkiem tego miesiąca w kuracyi.

Między ogółową ludnością stołecznego miasta zaszło w przeszłym miesiącu 204 przypadków śmierci — o 29 mniej, niż w miesiącach styczniu i grudniu z. r.

(Nowa taryfa w sprzedaży cygarów. — Wydanie obligacyi. — Proklamacya Bana Kroacyi.)

Wiedeń, 17. lutego. Iż w r. 1858 oznaczono cenę prawdziwych hawańskich cygar wedle owczesnego kursu srebra, od niejakiemu czasu zaś zmieniły się całkowicie stosunki co do wysokości azia ustanawia się zatem aby skarb nie potrzebował ponosić straty nowa taryfa sprzedaży rzeczonych cygar, obowiązująca dla miasta Wiednia od dnia 17. b. m. dla całej zaś Monarchyi od dnia 18. b. m. i będzie obwieszczona w Dzienniku praw państwa.

Stosownie do §. 15 rozporządzenia ministerstwa finansów z dnia 18. stycznia b. r. (D. U. P. nr. 11.) podaje się do publicznej wiadomości, że z dniem 20. b. m. wszystkie kasy pożyczkowe w Wiedniu i w krajach koronnych, zaczną wydawać obligacye nowej 30 milionowej pożyczki państwa.

Dla dogodności tych, którzy w pożyczce pomienionej wzięli udział, otrzymały wszystkie kasy pożyczkowe polecenie wpłaty, które według warunków pożyczki winny były być uiszczone po dzień 15. b. m. przyjmować jeszcze po dzień 20. b. m. włącznie.

— Ban Kroacyi i Sławonii, gubernator Fiumy, fml. Sokcewich wydał następującą proklamację:

Powtarzające się ostatnimi czasy zbiegowiska uliczne i demonstracye, które uczyniły miasto Fiume widownią niepokamowanej walki stronnictw, dążność powstrzymać uregulowany prawny bieg przeobrażenia politycznego siłą gwałtu, co najgorsze wywieralo następstwa na komunikacyę publiczną, od której zawisła pomyślność miasta sprowadziły konieczność wystąpić silnie przeciw tym zuchwałym nadużyciom.

Widzę zatem potrzebę ogłosić miasto i obwód Fiume w stan obłężenia.

Na mocy tego wyłączają się z pod władzy zwykłych sądów cywilnych karnych wyrażone poniżej zbrodnie i przestępstwa. — Złożony dnia dzisiejszego sąd wojenny będzie poszukiwał i karał według praw wojskowych te osoby stanu cywilnego, któreby się dopuściły której z wyrażonych tu zbrodni, mianowicie:

a) Zdrada stanu. b) Obrza majestatu i członków królewskiego domu. c) Zakłócenie publicznej spokojności. d) Powstanie. e) Bunt. f) Wszelkie publiczne gwałty na osobach cywilnych lub wojskowych w służbie czynnej, na zgromadzeniach powołanych od rządu do narad w sprawach publicznych, i wszystkich prawie uznanych ciałach i stowarzyszeniach. g) Złośliwe uszkodzenie kolei żelaznych lub telegrafów. h) Posiadanie bez pozwolenia lub ukrywanie broni i amunicyi. i) Zbiegowiska. k) Udział w towarzystwach tajnych i zakazanych. l) Nieposłuszeństwo przepisom rządowym, podburzanie przeciw władzom rządowym lub urzędnikom. m) Podburzanie narodowości jednych przeciw drugim. n) Rozsiewanie fałszywych pogłosek i niepokojących przepowiedni. o) Obelga słowem lub czynem wyrządzona urzędnikowi bądź wojskowemu w służbie równie jak i nie w służbie, tudzież obraza wojskowego honoru. p) Niedozwolone mieszanie się w czynności służby publicznej w zamiarze przeszkadzać jej. q) Spółdział w wywymienionych przestępstwach. r) Wreszcie wszystkie te zbrodnie, które według prawa należą do jurysdykcyi sądów wojskowych, jakoto: niedozwolone werbunki, namowa do dezercyi, przestępstwo przysięgi żołnierskiej, szpiegostwo i wszystkie tym podobne wykroczenia przeciw sile zbrojnej państwa.

C. k. komenda wojskowa w Fiume jest umocowana zarządzić to wszystko, co uzna za stosowne aby utrzymać publiczny porządek i spokój, a wszyscy winni są wszelkie rozkazom jej posłuszeństwo, pod karą przepisaną.

Zagrabie, 12. lutego 1861.

(podp.) Sokcewich.

C. k. fml. Ban Kroacyi i Sławonii gubernator Fiumy.

Ameryka.

(Rezolucya w senacie Stanów. — Wybory.)

H. B. H. donosi, że dnia 19. stycznia przedłożył pan Maron w senacie wniosek do wspólnej w obudwu izbach rezolucyi, ażeby zapobiegając krwawym zajściom w państwach, które wypowiedziały unię, prezydent został obowiązany, ogłosić proklamacją te państwa co z unii wystąpiły i równocześnie zawiesić wszystkie ustawy wydane w ochronie władzy cywilnej, jako też postanowienia użycia siły zbrojnej przy poborach celnych. Ten wniosek pana Marona był już po dwakroć w senacie odczytany. Pan Hunter z Wirginii, który od lat piętnastu przydywował w wydziale skarbu w senacie, podał o dymisyę a to dlatego, że przewagę w senacie otrzymało stronnictwo republikańskie. Prośba jego przyjęta.

Rio-Janeiro, 9. stycznia. Wybory wyborców, którzy deputowanych do Brazylijskiego parlamentu wybierać mieli, odbyły się w końcu grudnia w całym państwie. W Rio-Janeiro zwyciężyło stronnictwo liberalne.

Anglia.

(Wiadomości bieżące. — Opór więźniów.)

Londyn, 14. lutego. W błękitnej księdze znajduje się wyciąg z depezy datowanej z Wiednia 18. października 1860, w której lord A. Loftus wymienia, jaka jest opinia publiczności ku Sardynii i zapewnia poufnie, że Austria nie wyprawi wojsk swoich, byle nie była zaczepiona za granicą nad Padem albo rzeką Mincio.

— Niedawno zaszły w Chatam zaburzenia pomiędzy więźniami, których tysiąc opierało się iść do roboty i chcieli zabić nadzorcę, podpalić więzienie; łamali sprzęty, w archiwie zniszczyli znaczną liczbę spisów, wykazów i innych dokumentów. A iż zwykła straż nie przemagała, wezwano na pomoc do 500 żołnierzy marynarki,

k którzy bez wystrzału jedynie bagnetami powpędzali więźniów napowrót w kasamaty, tak że nie umknął ani jeden. Teraz rozpoczęło się śledztwo, przewodzcy zaburzenia będą skazani na chłostę i osadzeni w odosobnionych celach.

— Poczta z Melbourne z d. 26. grudnia donosi, że na Nowej Zelandyi nie wznawiały się dalsze krajowców napaście. Przybycie statku „Robert Lowe“ obudziło zaufanie.

(Posiedzenie parlamentu z dnia 12. lutego.)

W izbie wyższej odczytał lord Kanclerz po raz pierwszy bil, który nakłada karę za używanie fałszywych znaków fabrycznych. Lord Leitrim przedłożył petycję z podpisami 2079 dzierżawców i innych mieszkańców południowej części hrabstwa Leitrim o skuteczniejszą ochronę życia i własności i ściślejsze wykonywanie sprawiedliwości. Podawca przedstawiał przy tej sposobności nieudolność administracji wicekróla (lorda Carlisle), otrzymując, że w niektórych powiatach Irlandyi bywają tylko wyjątkowo karane zbrodnie przeciw własności. Lord Granard (były lord-porucznik hrabstwa Leitrim) i lord Granville odpierali zarzut, poczem skończyło się posiedzenie o godzinie 3/8. wieczorem.

W izbie niższej złożył lord C. Paget budżet floty na stole izby. Mr. Bristow pytał ministra spraw zagranicznych, jakich środków użył lub chce użyć rząd ku ochronie własności angielskiej w Meksyku? Mr. A. Mills wniósł do szanownego lorda dwa zapytania względem sporu San Juan i procesu Andersona.

Lord John Russell odpowiedział: Na wiadomość, że Miramon zabrał przemocą pieniądze angielskie w Meksyku, polecił rząd konsulowi angielskiemu w Meksyku, panu Mathews, porozumieć się z prezydentem Juarezem i oznajmić mu, że Anglia gotowa jest uznać jego rządy, jeśli przyjmie na siebie odpowiedzialność za rozmaite szkody wyrządzone poddanym angielskim. Na długo jednak przedtem, nim mogła nadejść depesza Mathewsa, doniosły dzienniki upadek Miramona a zwycięstwo prezydenta Juareza, który zapewne położy koniec wojnie domowej i będzie bronił praw własności obcych osadników. — Na zapytania Mr. Mills odpowiedział lord John Russell, że zawarta z rządem Stanów zjednoczonych ugoda względem tymczasowego, spólnego obsadzenia wyspy San Juan jest jeszcze prawomocna, i kwestya sporna oczekuje jeszcze rozstrzygnięcia. Co do zbiega Andersona nie otrzymał rząd Jej królewskiej Mości żadnego pisma od rządu Stanów zjednoczonych, prócz pierwotnego żądania, ażeby Anderson wydany został jako zbiegły morderca.

Sir John Trevelyan wytoczył sprawę względem wypadku w Rochdale, gdzie sędzia pokoju Mr. Temple odprawił pewną oskarżicielkę dlatego, iż nie chciała kłamać, że wierzy w nagrody i kary na tamtym świecie. Pytał przeto, czy sędzia ten postąpił podług prawa, a jeśli tak jest, czy minister spraw wewnętrznych zaproponuje zmianę odnośnej ustawy.

Sir J. C. Lewis odpowiedział, że skarżąca była w spomnianym wypadku jedynym świadkiem załoby, a ponieważ za bezbożne wyznanie swoje nie mogła być prawnie przesłuchana jako świadek, musiano odrzucić skargę. Nie widzi on przeto potrzeby proponować zmianę ustawy względem przesłuchania świadków.

Mr. A. H. Baring złożył budżet armii na stole izby. Mr. Coollier wniósł bil, który wzbrania kandydatowi parlamentarnemu w miasteczkach przewozić swoim kosztem wyborców na miejsce głosowania; po małej dyskusji i opozycji odczytano bil ten po raz pierwszy. Mr. Dodson wniósł bil, który przy wyborach uniwersytetu pozostawia do woli wyborcy, głosować ustnie albo też za pomocą kartki (balotu).

Francya.

(Doniesienia z Japonii. — Układy handlowe z Prusami. — Ekspedycja kochinchińska. — Wiadomości bieżące. — Nowa broszura. — Reprezentacja Algierji w projekcie. — Dyskusya w biurach ciała prawodawczego. — Doniesienia z Syrii.)

Paryż, 14. lutego. Do Tuluzy nadeszły wiadomości, że generał Montauban zastał w Japonii zupełną anarchję. Bezpieczeństwo cudzoziemców zagrożone, a poselstwa amerykańskiego nie przyjęto. Generał wezwał na pomoc admirałów Jones i Page z 4 okrętami wojennymi. Francuska eskadra spodziewała się walki.

— Według wiadomości z Berlina o układach względem nowego traktatu handlowego z Francją, będzie ta sprawa wkrótce i pomyslnie załatwiona. Opinia publiczna w Niemczech jest bardzo przychylna tej reformie tyle korzystnej dla obu krajów, a pełnomocnik francuski doznaje w Berlinie bardzo uprzejmego przyjęcia. Powszecznie spodziewają się w Berlinie, że układy się powiodą i że traktat będzie zawarty w połowie marca.

— Kochinchińska ekspedycja ma się rozpocząć na wiosnę pod dowództwem wiceadmirala Charnervor.

— Zeszłej soboty była ostatnia konferencya względem redakcyi francusko-belgijskiego traktatu handlowego.

— Na wczorajszej rewii gwardyi, która zaciągała straż w Tuileryach, komenderował adjutant cesarski, generał Molard, który jak wiadomo, dawniej służył w sardyńskiej armii.

— *Patrie* pisze: Od niejakiego czasu zapowiadają zagraniczne dzienniki broszurę, która ma być bardzo ważna i wyjaśniać politykę Cesarza względem dworu papieskiego. Wszystkie a mianowicie dzisiejsza *Independance Belge*, zapuszczają się w niektóre szczegóły, które wcale nie są dokładne. Wspomniona broszura, jeśli się nie mylimy, ma wyjść pod tytułem: „Francya, Rzym i Włochy“ i nosić nazwisko autora margrabi Lagueronniere, radcy państwa, któremu poruczone przewodnictwo drukarni i księgarń. Przedłożone izbom dyplomatyczne dokumenta wyjaśniły nieco układy

między Francją i Rzymem, zadaniem broszury panu Lagueronniere będzie uzupełnić to wyjaśnienie i poddać je pod sąd Europy i Francyi.

— Marszałek Pelissier zazaądał dla Algierji, którą rządzi własnych instytucji reprezentacyjnych, senatu, któryby Cesarz mianował, i drugiej izby za pomocą wyborów utworzonej na wzór jak jest w Australii.

— Paryski korespondent donosi do *Independance*, że książę Napoleon w biurach ciała prawodawczego pierwszy wszczął dyskusję spraw włoskich. Przy tej sposobności wyświecał historycznie obrady dyplomatyczne, które zachodziły od roku 1859 pomiędzy Rzymem i Francją, mówił przeciwko politycznej organizacji dawnego neapolitańskiego i rzymskiego rządu, i potępił stanowczo francuską okupację Rzymu. Rzym musi zostać stolicą Włoch, i to wkrótce, a rząd cesarski musi być przoznym w adresie o przyspieszenie tego. Zdaniem księcia, wszyscy ci pielgrzymi żołnierze, którzy na głos francuskiego generała udali się do Rzymu, daleko bardziej opanowani byli namiętnością polityczną, jak gorliwością religijną; gdyby im skutek był się powiódł pomyslnie, prędzej lub później zostaliby żołnierzami koalicyi. W końcu oświadczył się książę uległym synem króla Wiktora Emanuela, a w odbudowaniu włoskiej jedności pod jego berłem, wywoził rękojmiec pokoju europejskiego, zakład bezpieczeństwa Francyi, i ugruntowanie sławy Napoleonidów.

— Depesza z Konstantynopola do *Patrie* donosi, że po wzajemnym porozumieniu się wyznaczona została konferencya w sprawie syryjskiej na 18. b. m.

Podług listów z Bejrutu z 1. lutego, tamowały mrozy i śniegi wszelką czynność wojska. Biskup Ambrosius pisał z Damaszku do komisji europejskiej, że położenie chrześcian staje się z każdym dniem niebezpieczniejsze. Ma być zarządzone śledztwo. Szef Maronitów Karam obstaje przy swojej abdykacyi, ale Fuad Basza sprzeciwia się.

(Dokumenty dyplomatyczne.) (C. d.)

Constitutionnel zaczął ogłaszać dokumenta odnośne do sprawy rzymskiej ze zbioru aktów dyplomatycznych przedłożonych senatowi i ciała prawodawczemu. Liczba ogłoszonych w zbiorze urzędowym dokumentów odnoszących się do sprawy rzymskiej wynosi 38. Pierwszy dokument jest list księcia Grammont datowany z Rzymu dnia 28. stycznia 1860, w którym zawiadamia ministra spraw zewnętrznych, że wydrukowano i rozesłano encyklikę Papieża, w której zawiera się niejako odpowiedź na pismo cesarskie. Drugim dokumentem jest okólnik do francuskich agentów dyplomatycznych, którym p. Thouvenel odpowiada na encyklikę Papieża, wyrażając ubolewanie, że Papież sprawę czysto światową przenosi na pole religijne. Minister przytacza przykłady z historii, że terytorjalne zmiany państwa papieskiego uważane były zawsze jako kwestye czysto-polityczne. Okólnik ten datowany jest 8. lutego. Uzupełnił go dnia 12. lutego p. Thouvenel dla księcia Grammont dodatkiem, gdzie rozbiera okoliczności i powody, dla których Romania i legacye oderwały się od państwa rzymskiego. P. Thouvenel przypomina, że Papież utrzymywał te państwa w swej władzy jedynie za pomocą załogi austriackiej, i doradza, aby nadał im odrębny rząd świecki. Wówczas, wyraża się p. Thouvenel, Papież sprowadziłby całą sprawę ze sfer mistycznych, i urządził ją po ziemsku, jak właściwie należy. Myśl tę podnosi p. Thouvenel raz jeszcze w innem piśmie pod dniem 26. lutego. Określając bliżej myśl swoją p. Thouvenel proponuje stolicy świętej prowincye te, które się z własnej odłączyły woli, powierzyć Królowi sardyńskiemu tytułem wikaryatu. Książę Grammont przedłożył projekt gabinetowi kardynała Antoniego dnia 3. marca, i donosi p. Thouvenelowi o skutku swych starań. Poseł francuski przytacza dostownie rozmowę swą z kardynałem Antonellim. Kardynał zaprzecza ważności czynom dokonanyim *faits accomplis*, książę staje w ich obronie. „My powiada kardynał przedewszystkiem szanujemy zasadę. Papież nie może od niej odstąpić, iż zobowiązał się do tego w obec całego świata. Papież nigdy nie zatwierdzi ani nie uzna nic takiego, co będzie w sprzeczności z restauracją dawnego stanu rzeczy w księstwach i w jego państwie. Potem następuje list p. Thouvenela, w którym udziela księciu Grammont odpowiedzi gabinetu sardyńskiego na propozycye rządu francuskiego. Gabinet sardyński przyjmuje propozycye, oświadcza jednak, że czuje się obowiązany zapytać raz jeszcze ludu włoskiego, jakie jest jego zyczenie, i zastosować się do wyników głosowania powszechnego. Dalej następują dwie depesze telegraficzne, pierwsza pod dniem 23. marca zawiadamia barona Brenier, że Papież będzie bronił Rzymu własnym wojskiem, jeżeli Król neapolitański zechce zająć Ankonę i Marchę. Druga depesza pod dniem 24. marca zawiera odmowną odpowiedź Króla neapolitańskiego. Król daje za powód brak dostatecznej liczby wojska, a nadewszystko potrzebę bronić własnych granic i waleczyć z powstaniem w Sycylii. W tym samym przedmiocie są jeszcze dwa listy, jeden p. Thouvenela, drugi barona Brenier, z których się okazuje, że Sardinia przyzwala na okupację militarną państwa papieskiego pod warunkiem, jeżeli interwencya Króla neapolitańskiego nie jest zarazem połączona z zamiarami zaczepnemi.

Dokument 12 i 13 uwiadamia, że Cesarz nie sprzeciwia się mianowaniu generała Lamoriciere naczelnym dowódcą armii rzymskiej. Dokument 14 jest to depesza pana Thouvenela do p. de Moustier w Wiedniu, w której rząd francuski poleca, ażeby się porozumiał z p. Rechbergiem względem reform w państwie papieskiem;

i zaproponował, aby mocarstwa płaciły roczne subsydia Papieżowi, jako wynagrodzenie za utratę dwóch prowincji. W depeszy pod dniem 7. kwietnia oświadcza p. Thouvenel, że Cesarz zamierza opuścić Rzym, i że załogę francuską mogą zastąpić wojska innych mocarstw, z wyjątkiem austriackich. Następuje depesza datowana 7. kwietnia, w którym p. Grammont oświadcza, że żądał, aby odwołano, mianowicie generała Lamoricière, iż nie był wprzód o tem ze strony swojego rządu uwiadomiony. W depeszy pod dniem 8go kwietnia zawiadania p. Thouvenel księcia Grammont o treści depeszy przesłanej panu de Moustier pod dniem 7. kwietnia.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

Belgia.

(Czynności w izbach.)

Bruxela, 12. lutego. Na posiedzeniu zeszłego piątku przyjął izba znaczną większością głosów poprawkę pana Roguza, podaną w myśli, ażeby przed ukończeniem drugiej sesji w r. 1861 przedłożona była cielu prawodawczemu reforma publicznych nauk. Piszą do *Köln. Ztg.*, że opinię publiczną w Belgii zajmują dwie kwestye. kurs złota francuskiego i zażądany od gabinetu kredyt w kwocie 15 $\frac{1}{2}$ miliona na przetworzenie zasobu artylerji. Publiczność i większa część dzienników bez różnicy stronictwa powstają na stanowisko rządowe w tych sprawach.

Szwajcarya.

(Poseł szwajcarski do Turynu.)

Rada federacyjna mianowała pana Tourte swoim stałym reprezentantem na dworze turyńskim z zatrzymaniem tytułu nadzwyczajnego posła i z pensją w kwocie 18.000 franków, którą już przedtem oznaczyło zgromadzenie federacyjne. — Rząd w Waadt chciał wydać rozporządzenie względem umundurowania wojska, które różniło się od regulaminu związkowego, ale rada federacyjna odmówiła potwierdzenia.

Włochy.

(Wiadomości bieżące. — Doniesienia z Gaety.)

Sardynia. Dnia 11. lutego wyjechał Król do Mediolanu, gdzie jak wiadomo, trwa karnawał aż do soboty na mocy przywileju ambrozyńskiego obrządku. O tej porze spieszą ze wszystkich okolic włoskich do Mediolanu.

Neapol. *Patrie* powiada, że dotąd nie wyjaśniła się jeszcze eksplozja magazynu prochu w Gaecie. Budynek ten był zabezpieczony od strażów, tak, że żadna kula nie mogła się przedrzeć do środka, a w chwili wybuchu nie strzelały już nawet baterje piemontskie w to miejsce.

Dnia 8go b. m. postanowiła rada wojenna w Gaecie stawić dalszy opór, ale po 4 dniach przekonały załogę skutki bombardowania, rozmaite eksplozje, brak amunicji, uszkodzenia fortyfikacji i strata ludzi, że niepodobna bronić się dłużej. Królowa zastępowała przez ten czas jedną z zabitych sióstr miłosierdzia w szpitalu.

Król i jego familia nie chcieli odplywać statkiem piemontskim, który ofiarował im generał Cialdini. Żądali okrętu francuskiego, i rząd francuski przysłał natychmiast fregatę „Mouette“.

Na wyspie Sycylii było mocne trzęsienie ziemi.

Niemce.

(Posiedzenie izb pruskich. — Poseł angielski zawierzyłniony. — Oplata celna na Renie.)

Berlin, 13. lutego. Na dzisiejszem posiedzeniu izby deputowanych bez debaty przyjęto jednogłośnie projekt do prawa względem zmiany związkowej taryfy celnej.

Następuje wybór prezydenta na czas trwania sesji. Na 278 kartek głosujących obrany powtórnie prezydentem 193 głosami prezydent Simson; drugim kandydatem jest dep. v. Arnim (Nowy-Szczecin) mając głosów 72.

Jego królewska Mość udzielił 10go b. m. prywatnej audyencyi lordowi Augustowi Loftus, i raczył odebrać z rąk jego pismo Królowej Jmci Wielkiej Brytanii i Irlandji, uwierzytelniające go w miejsce odwołanego zład lorda Bloomfield w charakterze nadzwyczajnego posła i pełnomocnego ministra na tutejszym królewskim dworze.

— Zjednoczone komisje skarbowe i celna, tudzież handlowa i przemysłowa zdawały raport z projektu ustawy względem zniesienia cła na Renie i zniesienia opłaty przewozowej. Proponują przyjąć obydwie wnioski bez zmiany.

Rosya.

(Przesilenia w finansach.)

Polityczno-ekonomiczny oddział towarzystwa jeograficznego w Petersburgu obradował na ostatniem posiedzeniu nad przesileniem finansowem a szczególnie nad kwestyą, w jaki sposób podnieść targowicę pieniężną. Większość głosów była za tem, że pierwszy i najgłówniejszy sposób polepszenia pieniężnego systemu w Rosji, jest zamiana biletów kredytowych, tak ażeby rząd nadal wydawał tylko brzęcząca monetę, a wydanie papierowych pieniędzy poruczył prywatnym bankom. Ale na to potrzeba: 1. Zaciągnąć pożyczkę w gotówce w przypadku jeżeliby na zamian gotówki nie dostawało. 2. Za pomocą innej w kraju pożyczki procentowej podać sposobność umieszczenia zbytecznych w obrocie obligów. Zdanie jednego z członków, że na ten wypadek należałoby w poprzód zaprowadzić zmiany w taryfie odrzucono jednogłośnie, i owszem zdaniem większości było, że grożącemu przesileniu da się zapobiedz jedynie

przez zbliżenie do zasad wolnego handlu. Ale *N. B.* wystąpiła już przeciw temu zdaniu polityczno-ekonomicznego komitetu, mniając „nieostrożnością wymianę biletów kredytowych; upatruje w tem nierozsądek, by podnosić kurs przez wymyślne sposoby. Tylko rozwój wewnętrznych sił produkcyjnych, a które właśnie popiera kurs niski, gdyż podnosi pokup rosyjskich wyrobów, jest w stanie zaradzić złemu.

Turcya.

(Przepisy celne.)

Pays pisze: Obec poselstwa w Konstantynopolu potąd miały przywilej, adresowane do siebie przesyłki odbierać wprost z biur celnych. Ale dla zdarzających się nadużyć zniesiono ten przywilej i nadal muszą być przesyłki oddawane do urzędu centralnego.

Afryka.

(Wicekról Egiptu do Medyny.)

Dnia 27. stycznia wyruszył wicekról Egiptu z Suez do Medyny, po usunięciu przeszkód ze strony Partji, która jak wiadomo chciała na czas jego nieobecności mianować namiestnika w Egipcie. Towarzyszą mu Kiamil Basza i Kurszyd Basza.

Doniesienia z ostatniej poczty.

Neapol, 15. lutego. Rada wyznań religijnych przedłożyła Namiestnikowi dekrety względem zaprowadzenia ustawy sardyńskiej z r. 1855 co do zniesienia gmin religijnych i konkordatu z r. 1818, jako też rozwiązania komisji biskupich.

Korweta „La Mouette“ powróciła z Terraciny, gdzie wysiedli z niej Król Franciszek i jego familia z orszakiem złożonym ze stu blisko osób, między którymi był także generał Bosco. W Terracinie stało w pogotowiu kilka powozów i eskorta dragonów francuskich, która odprowadzała Króla do Rzymu. Casella pozostał w Gaecie dla dokonania kapitulacji.

Perugia, 15. lutego. Papiescy zuawi wpadli 13. b. m. na terytoryum Perugii, ale ochotnicy kolumny Masi odparli ich ku rzece Tyber.

Turyn, 17. lutego. Wyszedt dekret, który znosi administracyjną autonomię Toskanii. Generał Menabrea przyjechał tu wczoraj z dokumentem kapitulacji Gaety. Gazeta rządowa oznajmia demisyę pana Jacini i że departament robót publicznych objął tymczasowo Cavour. Dalej donosi, że otwarcie parlamentu nastąpi 18go b. m. o 11. godzinie zrana i że na tę uroczystość wystąpią w paradzie cztery legiony gwardji narodowej. Rada gminna wzywa mieszkańców Turynu, ażeby wspaniale oświetlili miasto. — *Nazionale* donosi z Neapolu odkrycie spisku w sprawie Murata. Członkom tego spisku ma być wytoczony proces.

Mediolan, 16. lutego. Król przyjmował kr. pruskiego generała Bonin na uroczystej audyencyi.

Kopenhaga, 16. lutego. Holsztyńskie stany będą wkrótce zwołane. We wtorek będzie tajne posiedzenie rady państwa, na którym przedłożone będą Królowi plany ministeryalne.

Washington, 5. lutego. Północna Karolina postanowiła wystąpić z unii, jeśliby się nie powiódł zamiar pojednania. Buchanan odrzucił ultimatum Karoliny. Oczekują ataku na fort Sumter.

Wiadomości handlowe.

Miejsce targu tygodniowego	Dzień targu	Cena przeciętna za 1 mecz n. a.				
		pszenicy	żyta	jęczmienia	owsa	ziemiaków
		zł. c.	zł. c.	zł. c.	zł. c.	zł. c.
Andrychów . . .	30. stycznia 1860	. . .	5 . . .	3 50	2 . . .	1 80
Jasło	4. lutego „	5 80	4 25	2 90	1 60	1 30
Rozwadów . . .	29. stycznia „	5 33	3 66	2 33	1 66	1 . .
Wadowice . . .	31. „ „	. . .	5 14	4 12	1 93	. . .

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 19. lutego.

Hotel europejski: PP. Rudkiewicz Józef, z Rosji. — Bał Franciszek, z Tuligłód. — Wisłocki Alojzy, z Sulimowa. — Wierzbicki Julian, z Kutkora. — Rylski Henr., z Ostrowa.

Hotel Kuhna: Georgiewicz Jędrzej, z Karowa. — Rulikowski Kajetan, z Świtarzowa.

Pod koleją żelazną: Stepnowski Władysław, z Terlipowca. — Jaworski Józ., z Korzelicy.

Zajazd podolski: Zawadzki Franc., z Kruszelnicy.

Hotel krakowski: Niedzwiecki Robert, z Złoczowa.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 19. lutego.

PP. Zawadzki Kar., do Kruszelnicy. — Falkowski Melch., do Witryłowa. — Rubczyński Alfr., do Stancza. — Dunajewski Edw., do Królicza. — Stan. hr. Załuski, do Iwonicza. — Górecki Stan. i Abrahamowicz Baz., c. ros. oficer, do Rosji. — Zarzycki Tyt., do Chotyłuba. — Emil. br. Brunicki, do Struja. — Gerzabek Antoni, do Ulanowa.

T E A T E L.

Dziś na scenie polskiej po raz pierwszy: „Tylko jedna dusza“, dramat w 5 aktach z niemieckiego.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.
Dnia 18. lutego 1861.

Pora	Barometr w mierze parys. sprowadzony do 0° Reaum	Stopień ciepła według Reaum	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god zrana	325.77	- 0.4	92.7	południowy si.	śnieg
2 god. po poł.	325.37	+ 2.1	80.5	" "	"
10. god. wiecz.	325.88	+ 0.6	90.0	" "	pochmurno

Wysokość śniegu 4. "

Telegrafowany kurs wiedeński papierów i weksli.

Dnia 19. lutego.

Z pożyczki narod. po 5% za 100 zlr. 76 90. Metaliki po 5% za 100 zł 65.60; po 4 1/2% za 100 zł. —; po 4% za 100 zł. — Obliga cye ind e m n i z a c y j n e: Niższej Austrii po 5% za 100 zł. —; Węgier —; Galicyi —; Bukowiny —; Akcyje Banku narodowego sztuka 738.—; instytutu kredytowego dla handlu i przemysłu 166.60; niższo-austr. towarzy stwa eskomtowego —.

Kurs giełdy wiedeńskiej.
Dnia 16 lutego

1. Dług publiczny.		pien.	towar
A. Państwa.			
W austr. wal. po 5%	58 50	59.—	
Z pożyczki narod. z proc. od stycznia do lipca po 5%	76 20	76.40	
Z pożyczki narod. z proc. od kwiet. do paźd. po 5%	76 40	76.60	
Z r. 1851, ser. B. po 5%	—	—	
Metaliki po 5%	65	65.15	
Metaliki z proc. od maja do listopada po 5%	65 50	65.75	
dtto. " 4 1/2%	57	57.50	
dtto. " 4%	51 50	52.—	
dtto. " 3%	38 50	39.—	
dtto. " 2 1/2%	34	35.—	
dtto. " 1 1/2%	13	13 10	
Przez. do wylos. z r. 1839	108.—	108.50	
" 1854	86 75	87 25	
" 1860	81 50	81.75	
Przeznaczone do loswan. z r. 1860 po 100 zł. 82 25 82.50			
Renty Como po 42 lir. aus.	15.50	16.—	
Wylos. obl. dawn. długu państ.			
po 5%	63	64	
" 4 1/2%	55	56	
" 4%	48	49	
" 3 1/2%	43.50	44.—	
" 3%	—	44.50	
" 2 1/2%	—	42.50	
" 2 1/4%	—	38.50	
" 2%	—	35.50	
" 1 3/4%	—	32.50	
" 5%	63	64	
" 4 1/2%	55	56	
" 4%	48	49	
B. Krajów koronnych			
Niższej Austrii	83 50	84.—	
Wyż. Aust. i Salb.	86 25	86 50	
Czech	89 50	90.—	
Morawii	85 50	86.—	
Szlaska	85	85 50	
Styryi	84 50	85.—	
Tyrolu	87	89.—	
Kar., Krainy. i Wyb.	88	89.—	
Węgier	65 50	66 25	

2. Stan oblig. domestykaln.		pien.	towar
po 3% za 100 zł.	20.—	21.—	
" 2 1/2% za 100 zł.	17.—	18.—	
" 2 1/4% za 100 zł.	16.—	17.—	
" 2% za 100 zł.	14.—	15.—	
" 1 3/4% za 100 zł.	11.—	12.—	
3. Akcyje.			
Banku nar.	729	730	
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	163 70	163 80	
Niż.-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	578	580	
Póln. kolei po 1600 zł. m. k.	2131	2133	
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	269 50	290.—	
Kol. Ces. Kłzbiety po 200 zł. 185	185.50		
Polud.-póln.-niem. kolei kem. po 200 zł. m. k.	107	107.50	
Kolei Cisy po 200 zł. m. k. po 140 zł. (70%) wpłaty 147.—	147.—		
Polud. kolei państ. lomb.-wen. i central. - włoskiej kolei żel. po 200 zł. w. a. czyli 600 fr. z wpłaty 140 zł. (70%)	189.—	190.—	
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. m. l. z wpł. po 120 zł. (60%)	168	168 50	
Kol. Preszb. Tyrn. I. emis. po 200 zł. m. k.	22.—	24.—	
dtto. II. emis. po 200 zł. m. k.	60.—	65.—	
Kolej Bastełaczka po 500 zł. m. k.	650.—		

Listy zastawne. Galie. instyt. kred. po 4% za 100 zł. —. —. —. **Wexlowy.** Srebro za 100 zł. połudn. niemieck. waluty 147.—. —. —. Lipsk za 100 talarów —. —. Londyn za 10 funtów szterl. 147.—. Medyolan za 100 zł. waluty austriack. —. —. Paryż za 100 fr. —. —. —. **Kurs złota.** Duk ty ces. mennicze 6 98. dukaty ces. pełnej wagi —. —. korony —. —. półkorony —. —. Srebro 147.75.

Kurs lwowski.

Dnia 19. lutego.

	gotówka		towarem	
	zl.	c.	zl.	c.
Dukat holenderski	6	86	6	96
Dukat cesarski	6	89	6	98
Półimperyal zł. rosyjski	11	85	12	8
Rubel srebrny rosyjski	2	29	2	33
Talar pruski	2	18	2	23
Polski kurant i pięciocziółówka	—	—	—	—
Galicyj. listy zastawne w. a. za 100 zł.	82	60	83	60
" " m. k. za 100 zlr.	86	68	87	68
Akcyje gal. kol. żelaz Karola Ludwika	167	—	170	—
Galicyjskie obligacje indemnizacyjne	62	25	63	—
5% Pożyczka narodowa	75	50	76	38

Kolej Aussig.-Ciepl. po 200 zł. m. k.		pien.	towar
120.	125	—	—
Kol. Bern. Ross. po 200 zł. dtto. z pierwszeństwem po 200 zł. m. k. 200.—			
Kol. Grac.-Köfl. i Tow. gór. po 200 zł. w. a. 113.— 115.—			
Aust. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k. 410.— 412.—			
Lloyda w Tryeście po 500 zł. m. k. 150.— 180.—			
Mostu łańc. w Peszcie po 500 zł. m. k. 395.— 400.—			
Tow. mlyna par. w Wied. po 500 zł. m. k. 375.— 380.—			
Powsz. austr. Tow. gaz. po 250 zł. m. k. 162 50 163 —			

4. Listy zastawne.
Banku narodowego w mon. kon. { 6let. po 5% 101 — 101 50
10 " 5% 97 — 98 —
przeznac. do los. po 5% 91 — 91 50
na 12 m. 5% 99.50 100.—
Banku narodowego w wal. austr. { przez. do los. po 5% 86 75 87 —
Gal. Tow. kred. po 4% 88 — — —

5. Obligacje z prawem pierwszeństwa.
Kolej Kłzbiety po 5% za 100 zł. m. k. 96 50 97.—
dtto dtto w srebrze uproc. za 100 zł. w. a. 106 50 106 75
Tow. austr. kol. państwa po 500 fr. 151.— 152.—
Kol. póln. po 100 zł. m. k. 98 25 98 50
Kol. Lomb. wen. po 500 fr. 145.— 146.—
Kol. Gloggr. za 100 zł. 79.50 80.—
Tow. żegl. par. na Dun. za 100 zł. m. k. 96.— — —
Lloyda za 100 zł. 80.— 81.—

6. Losy.
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a. 112 10 113 —

Weksle.
(Na 3 miesiące.)
Amsterdam za 100 zł. hol. — — — —
Augsburg za 100 zł. w. p. n. 126 — 126 25
Berlin za 100 tal. — — — —
Wrocław za 100 tal. — — — —
Frankfurt za 100 zł. w. p. n. 126 50 126 50
Genua za 100 lir. piem. — — — —
Hamburg za 100 M. B. 111 50 111 75
Lipsk za 100 tal. — — — —
Liwna za 100 lir. tosk. — — — —
Londyn za 10 ft. szt. 147 75 148 50
Lugdun za 100 fr. — — — —
Medyolan za 100 zł. w. a. — — — —
Marsylia za 100 fr. — — — —
Paryż za 100 fr. 53 70 53 80
Praga za 100 zł. w. a. — — — —
Tryest za 100 zł. w. a. — — — —
Wenecya za 100 zł. w. a. — — — —
(31 dni po ukazaniu.)
Bukareszt za 100 piast. woł. — — — —
Konstantynopol za 100 piast. tur. — — — —

Kurs złota.
w przecięciu w w. a.
Dukaty ces. men. 7 zł. 3 c.
dtto. pełnej wagi 7 " 2 "
Korona 20 " 35 "
20 frankówka 11 " 90 "
Rosyjski impery. 12 " 15 "
Talar związkowy 2 " 22 "
Srebro 147 zł — c.
Kurs korony w c. k. kasach 13 zł. 50 c.

KRONIKA.

(Konsumcy węgla w Paryżu.) Pomimo łagodności klimatu i wzorowej oszczędności w urządzeniu ognisk kuchennych, Paryż zużywa ogromno ilości węgla i drzewa. Użycie węgla kamiennego coraz więcej się tam rozpowszechnia, obok bowiem większej ogrzewalności, zyskują tym sposobem Paryżanie na opłacie konsumcyjnej albo raczej akcyjnie (octroi). W ostatnich pięciu latach zużywał Paryż średnio 423.238.546 kilogramów węgla, od którego zapłacono podatku 3,047 641 fr. Gdyby ta ilość opału wprowadzona była pod postacią drzewa, akcyza wynosiłaby przeszło sześć milionów franków. Oprócz tego, Paryż konsumuje 509.644 sterów drzewa twardego i 194.299 miękkiego, za co akcyzy płaci w sumie 1,960 251. Drzewo to pod postacią węgla kamiennego wprowadzone, opłacałoby tylko 500.000 fr. Zysk trzech milionów franków jest nie mało ważnym, nawet dla Paryża.

(Statystyka pożarów w Londynie.) Według urzędowych wykazów zdarzyło się w Londynie roku zeszłego 1056 pożarów. Jestto stosunek w porównaniu z dawniejszymi laty dosyć pomyślny, jeżeli zważymy, że zwiększyła się liczba domów i fabryk. Przy tych pożarach postradało życie 34 ludzi, między nimi 13 przez zapalenie się łóżek albo odzieży, 3 z epistwa, 4 w eksplozji a inni pod waląciami się w ogniu schodami i belkami.

(Archeologiczne muzeum germańskie w Norymberdze.) Muzeum to istniejące od r. 1858, zgromadza swe skarby w dawniejszych zabudowaniach klasztornych Kartuzów, bardzo rozległych. Przy wnijsciu, nad bramą, jest napis: „Jednością silni.“ W nawie dawniejszego kościoła zwraca uwagę na siebie piękny, ogromny obraz al fresco Kaulbacha, przedstawiający Cesarza Otona III, zastępującego do grobu Karola Wielkiego. Muzeum germańskie, pomimo krótkiego istnienia, dysponuje obecnie już rentą od 400.000 florenów, nie licząc wartości zbiorów, osądzonej przez znawców na 150.000 florenów. Głównym celem muzeum tego nie jest nagromadzenie jak największej liczby przedmiotów sztuki i zabytków pismiennych germańskich, lecz raczej jak najdokładniejsza wiadomość o wszystkim, cokolwiek w Niemczech i po za granicą Niemiec się znajduje w przedmiocie dawnej oświaty germańskiej. W tym celu trzystu znakomitych uczonych przygotowuje spisy dokładne zabytków germańskich wszelkiego rodzaju. W roku zeszłym katalog niemieckiej literatury historycznej liczył już przeszło 70.000 numerów, pomiędzy temi jest oznaczonych 27.000 rekopisów. Spis dyplomów obejmuje 150.000; katalog przedmiotów starożytnych i przedmiotów sztuki 68.600 numerów; obrazów prócz tego przedstawionych w szkicach poprawnych 27.000. Muzeum germańskie w Norymberdze uważać należy za punkt centralny kilkuset stowarzyszeń filialnych, utrzymujących stosunki regularne z głównym centrum; w Stanach nawet zjednoczonych istnieją takie filie Muzeum germańskiego. Członków opłacających roczną składkę jest ko'ło 3000.

(Jarmuż zawsze zielony.) Ogrodnik J. C. Lyons, w Ledestown (Irlandya), przesłał towarzystwu ogrodników w Londynie wypielęgowane przez siebie drzewko jarmużu, na kilka stóp wysokie. Jest to największy jarmuż, jaki dotąd staranna hodowla wyprodukowała; odznacza się on nadzwyczajnym wzrostem i licznymi drobnymi liśćmi, któremi jego łodyga od korzenia do korony jest obsadzona. Liście te, których Dr. Lindsay, aż 64 naliczył, są fryzowane, kiedy wielkie liście korony bardzo podobne do chrzanowych.

P. Lyons nazywa ten jarmuż „Cottagers Kale“, i hoduje go dotąd w doniczkach i jako roślinę ozdobną w ogrodzie kwiatowym, gdzie przez całą zimę wytrwa. Jarmuż ten jest wszakże wyborynym pokarmem i lubianym (tak od smakoszy angielskich, jako też wszelkiego dobytku.)

Główny Redaktor **M. Szreniawa Sartym.**